

Pavučiny stínů

Interitus

V zajetí svíce můj duch zas ožívá
již nejsem tentýž, jsem změněn osudem
chci vzkřísit naději, rozetnout svá pouta
očistit tělo od prokletí hříchů

Letní déšť proniká mým šatem
něžně mne hladí, stéká mi po tváři
má mysl plyne, jak řeka staletím
vzpomínky na život v pavučinách stínů

Mé růže kvetou černým plamenem
ostré trny na Tvé cestě k poznání
již nejsi tentýž, jsi změněn osudem
již nejsi tentýž, ...poznal jsi pravdu